

Vrienden en Vrienden van Vrienden: Leven in de Relationele Gemeente

door Wayne Jacobsen – September 2007

Sinds ik 20 jaar geleden *The Naked Church* schreef, heb ik gezocht naar een definitie van ‘de glorieuze gemeente’, die tegelijkertijd in alle eenvoud uitlegt wat zij is en hoe ze functioneert in de wereld. Eerst, nadat ik de georganiseerde, structurele gemeente met haar pragmatische mechanieken had verlaten, dacht ik het antwoord te vinden in een andere meer relationele structuur zoals je die vindt in celgroepen, huisgroepen en huisgemeenten. Maar zo werkte het niet, en daar ben ik (achteraf) erg dankbaar voor.

De gemeente definiëren geeft twee problemen.

Ten eerste is het leven van de gemeente te vinden in de liefde en de samenwerking van mensen die in Christus leven. Geen enkele structuur garandeert die realiteit. In feite zijn kleine groepen die resultaatgerichte religie beoefenen zelfs gevaarlijker dan de (grotere) gemeenten die dat doen.

Ten tweede zaaien definities onvermijdelijk verdeeldheid. Ze sluiten broeders en zusters die in andere structuren samenkomen buiten en geven degenen die wel binnen de definitie vallen een vals gevoel van superioriteit: wij hebben het en zijn het, en zij niet. (Noot van de vertaler: De beruchte *wij-zij-scheiding*).

In heel die periode weerspiegelden mijn relaties nooit de realiteit van de definitie waar ik naar op zoek was. Ik had een hechte band met broeders en zusters die op verschillende manieren samenkwamen, variërend van grote institutionele samenkomsten tot eenvoudige, huiselijke bijeenkomsten van hen die samen hun leven deelden. Ik was op zoek naar een definitie die zou uitstijgen boven alle structurele vormen van gemeentelven zoals wij die kennen.

Afgelopen zomer stuitte ik echter op een definitie die het gemeentelven dat ik bedoel beter omschrijft dan alle andere die ik was tegengekomen. Ik ‘zag’ het tijdens een internationale samenkomst van gelovigen en vanaf dat moment begon het steeds duidelijker voor me te worden. Deze definitie is eenvoudig, helder, praktisch en overal waar mensen elkaar ontmoeten toe te passen.

Over welke definitie heb ik het? Heel simpel: De schoonheid van de gemeente van Jezus Christus die je in deze tijd tevoorschijn ziet komen in de gedaante van “vrienden, en vrienden van vrienden”.

Nu begrijp ik best, dat dit wat uitleg behoeft, en dus zal ik het nader toelichten.

Een voorbeeld uit Ierland

Zij die mijn blog lezen of naar *The God Journey* luisteren weten dat ik in juni heb deelgenomen aan een heel bijzondere samenkomst van gelovigen in Ierland. Deze samenkomst werd bijgewoond door mensen uit Dublin die al zo’n 30 jaar op een sterk relationele basis met elkaar hebben opgetrokken. Ze waren in de jaren tachtig druk bezig met het stichten van een ‘gemeente’ toen God hen duidelijk maakte dat Hij dat niet had gevraagd. Ze kwamen daarom niet meer regelmatig samen, maar bleven het leven van Jezus met elkaar delen als vrienden. Ze kwamen zelden samen voor een vergadering, hoewel er bijna geen dag voorbij ging

dat enkelen van hen op een of andere manier samenkwamen. Bij zulke gelegenheden vertelden ze elkaar over hun leven in en met Christus en hielpen elkaar met raad en daad.

God bracht deze zomer mensen samen van over heel de wereld. Een week lang leerden ze hoe je op een relationele manier met elkaar om kan gaan, als Zijn gezin. Er waren mensen uit 10 verschillende landen, zoals Australië, Nieuw Zeeland, Zuid-Afrika, de Verenigde Staten en diverse Europese landen. De meesten kenden elkaar niet en velen waren nog nooit eerder in Ierland geweest.

We begonnen die week met een picknick op een zondag, in een weiland, en de daaropvolgende zaterdag sloten wij die week op dezelfde plek af met een BBQ. Er was niets gepland, alleen deze maaltijden stonden vast. De rest van de week kwamen we niet met zijn allen tegelijk samen, behalve als er een bustrip werd gemaakt in dat deel van Ierland. Maar door de week kwamen groepjes mensen in verschillende huizen samen om met elkaar te eten, leuke dingen samen te doen en om met elkaar te praten. Aan het einde van de week stonden we versteld over alles wat de Vader had gedaan, zonder planning of speciale momenten van 'bediening'. Vriendschappen bloeiden op, diepe gesprekken werden gevoerd, inzichten werden gedeeld en vragen beantwoord. We baden samen, weenden samen en lachten samen terwijl we Jezus in ons midden aan het werk zagen. Veel aandacht werd besteed aan het helpen van mensen die met problemen zaten, door gebed en raad. Vrienden, en vrienden van vrienden kunnen een week samenzijn, en Jezus is in de gelegenheid om te doen wat Hij wil doen. Zo eenvoudig is het.

De meesten van hen die in die week samenkwamen had ik al eerder op mijn reizen ontmoet. Het was zo fijn om te zien hoe mijn vrienden andere vrienden van mij ontmoetten en hoe ze van elkaars gezelschap genoten. Ik voelde me gezegend toen ik zag hoe eenvoudig een netwerk zich kan uitbreiden door dit contact en de vriendschap met andere mensen, en doordat velen getuigden dat ze tijd hadden doorgebracht met juist die mensen die ze nodig hadden, en dat ze nu al konden zien hoe God hen in de toekomst bij elkaar zou kunnen brengen.

In zekere zin verbaasde mij dat niet. Het grootste deel van mijn leven heb ik voortdurend ontmoetingen gehad met vrienden, en vrienden van vrienden, en werden wij door de Geest samen gebracht. Ik had die zomer gelijksoortige ervaringen in kleinere groepen op het strand van Lake Tahoe - in een oude gemeentenzaal in Stratford, Ontario - en in een woonhuis in Naarden, in Nederland. Wat Jezus me had gevraagd te doen had ik niet kunnen doen zonder het netwerk van mensen die elk hun deel inbrachten. Mijn leven werd een zee van relaties, sommige langdurend en andere voor een tijdje. Maar ik ben er van overtuigd dat een familie bloeit door het hebben en ontwikkelen van groeiende vriendschappen, en niet door de stabiele routine van een instituut.

Wat me in Ierland verraste was dat deze dynamiek ook zichtbaar werd op grotere schaal, met meerdere mensen tegelijk. Men had mij verteld dat dit niet kon. Mensen zeiden dat vriendschappelijke samenkomsten alleen maar mogelijk zijn op lokaal niveau, maar dat het lichaam van Christus niet kan functioneren op wereldniveau. Ze hebben het bij het verkeerde eind. Ik ben er van overtuigd dat het de enige manier is

waarop het lichaam op wereldvlak kan functioneren. Er is voortdurend strijd in instituten ten aanzien van zaken als controle, doctrine en geld. Maar als Jezus vriendschappen bouwt zal de gemeente voortdurend mogen profiteren van de voordelen en de bronnen waarin Hij voorziet om Zijn doel te bereiken. Het zal het eind betekenen van alle politieke strijd en het in stand houden van systemen en mechanieken. Het dynamische van het Nieuwtestamentische gemeentelven komt beter tot uiting in en door groeiende vriendschappen dan door al onze pogingen tot teambuilding.

Jezusstijl vriendschappen.

Ik ken geen enkel managementsysteem, groot of klein, dat gegarandeerd echte gemeenschap oplevert wanneer het wordt toegepast. Gemeenschapsleven komt niet voort uit een managementsysteem, maar uit de kwaliteit van een groeiende vriendschap met Jezus, gekoppeld aan mensen die deze vriendschap delen met anderen. Zelfs al ben je lid van een groot instituut, toch zal de kwaliteit van jouw leven eerder gevonden worden in de vriendschappen die je onderhoudt en hoe zij jou stimuleren om dieper in Jezus te leven, dan in de gezamenlijke bijeenkomst. Lees opnieuw de Evangeliën en je zult zien hoe Jezus' leven draaide om gewone vriendschappen, of het nu was met verweerde vissers in een lege boot, tijdens de lunch bij een gretige belastingontvanger, of bij Maria, Martha en Lazarus in Bethanië. Hij werd voortdurend beschuldigd vriendschappelijk om te gaan met zondaars en te genieten van hun gezelschap. Op het einde van Zijn leven verklaarde Hij aan die eerste discipelen dat hij geen slaafse gehoorzaamheid van hen wou, maar de genegenheid van vrienden (Joh. 15:15).

Misschien is het woord vriendschap niet het juiste woord om het wonder van onze relatie met Hem en met elkaar te beschrijven, maar dat komt omdat we die vriendschap met mensenogen bekijken. De meeste vriendschappen zijn gebaseerd op het delicate evenwicht van wederzijdse dienstverlening. Zolang mensen ons iets geven, beschouwen we hen als vrienden. Als ze dat niet langer doen, gaan we weg. Daarom kennen de meesten van ons maar oppervlakkige vriendschappen, die net zo nukig zijn als het klimaat. En te veel mensen hebben de bittere pijn van verraad ervaren toen een goede vriend besloot dat hij beter af was wanneer hij ons verliet.

Daarom schuwen velen van ons diepe vriendschappen, omdat we denken dat we ons op die manier kunnen beschermen tegen teleurstellingen. Daarom vinden we het gemakkelijker om te vertrouwen op relaties die 'gevormd' worden in en door de mechanieken in de instituten (de georganiseerde, structurele gemeente), dan risico te lopen bezeerd te worden wanneer we echte, spontaan groeiende vriendschapsbanden aangaan. Maar dat werkt uiteindelijk in ons nadeel.

Vriendschap zoals Jezus het zag was niet van het soort '*wat levert het mij op*', maar wordt gekenmerkt door een houding van '*wat kan ik voor jou betekenen*'. Totdat je ontdekt hoe Jezus dat voor jou doet, zul je nooit weten hoe jij dat voor anderen kan doen. Maar wanneer je eenmaal de smaak van Hem te pakken hebt, kan je niet wachten om deze liefde weg te geven.

Daarom komen echte vriendschappen niet voort langs de weg van institutionele regels en richtlijnen, maar vanuit het hart van mensen die echt verbonden zijn met Jezus. En vervolgens vloeit Zijn leven en liefde door jou heen door naar anderen. Als we opgroeien in Zijn vrijheid zullen we anderen niet gebruiken, en ook niet gebruikt worden door hen: we beginnen te ervaren wat ware vriendschap is. Deze vriendschappen zijn de bouwstenen van de Nieuwtestamentische gemeente.

Dat is de vriendschap die ik met anderen heb gedeeld in die week in Ierland, en die vriendschap groeide verder en dieper in en onder ons naarmate de week vorderde. Ik ben er van overtuigd dat de bruid op die manier vorm krijgt in de wereld, als de Geest het lichaam bijeenbrengt door liefdevolle en zorgdragende vriendschappen. Vrienden en vrienden van vrienden, zij die hun leven delen met anderen en waar iedereen een bijdrage levert naar de genade die de Heer hen gegeven heeft. Zo heeft God ons een plaats in Zijn Lichaam gegeven en het zijn even zo vele deuren voor Jezus om Zijn leven met ons te delen.

Groeiende vriendschappen.

Natuurlijk is lid worden van een groeiende groep vrienden niet hetzelfde als er deel van worden. De meesten onder ons kennen alleen het eerste. De tweede vinden velen misschien in het begin bedreigend omdat er geen lijst is waarop je in kan tekenen voor ware vriendschap. We kunnen het niet ‘maken’. Ze komen tot leven wanneer de Vader ons leidt om tijd in anderen te investeren, wanneer Hij ons vraagt om een tijd met hen samen op te trekken. De oorsprong ligt dus bij Hem! Volgens Zijn plan. En het is Zijn werk.

In de eerste plaats: word een vriend van Jezus.

Hij is de enige bron van leven. En al onze bronnen zijn in Hem. Gemeenschapsleven is de ‘vrucht’ van onze wandel met Hem en niet het ‘middel’ om het te verkrijgen. Laat je relatie met Hem groeien. Als je niemand anders kent met dezelfde passie, blijf dan dicht bij Hem en houd je ogen open. In het begin wil Hij jou voor een tijdje alleen voor Zichzelf hebben zodat je alleen op Hem leert vertrouwen en je afhankelijk van Hem wordt. En uiteindelijk zal Hij jou met anderen in contact brengen.

Ten tweede, sluit vriendschap met hen die God in jouw hart plant.

De bouwstenen van gemeenschapsleven vind je niet in groepen, geloof het of niet. Jezus wijst specifiek op de waarde van twee of drie die samenkomen in Zijn naam. Door gewone gesprekjes leren we elkaar echt kennen en zien we het leven van Jezus in elkaar. In een samenkomst bij elkaar zitten doet zoiets niet. Ik ben in huisgroepen geweest waar men al 20 jaar samenkwam voor gebed en Bijbelstudie, en nog steeds waren ze geen vrienden van elkaar. Ze beweerden ‘gemeente’ te zijn, maar er was geen liefde onderling: ze kenden niet zo iets als ‘je leven met anderen delen’. Ze waren alleen toegewijd aan hun wekelijkse ontmoeting, daar ging het om.

Zoek mogelijkheden om met elkaar te gaan eten, een avond samen iets doen of een uitstapje maken met elkaar. Wanneer je elkaar ontmoet in de supermarkt ga dan niet gewoon verder met je boodschappen. Neem even de tijd en geniet van elkaars gezelschap. Relaties groeien het best door gewone gesprekken. Proberen een groep te vormen is een slap surrogaat, en dikwijls zal een structurele manier om te proberen vriendschappen te bouwen het proces onbewust zelf ontwrichten. Vriendschappen bloeien alleen door echte gesprekken, en van hart tot hart ontmoetingen, wanneer mensen elkaar beter leren kennen en echt om elkaar geven door en met de liefde van de Vader.

Kijk hoe die contacten zich verder ontwikkelen.

Uit die samenkomsten van twee of drie ontstaat een fantastisch netwerk van vriendschappen. Wanneer vrienden van mij andere vrienden van mij leren kennen, krijgt het lichaam rondom mij vorm. Dat net van verbonden vriendschappen biedt onbegrensde mogelijkheden voor de manier waarop de Geest ons verbindt en ons toont hoe we samen kunnen werken en te doen wat Hij van ons vraagt. Bijeenkomsten van verschillende groepen krijgen gestalte, niet omdat zij proberen een Nieuwtestamentische samenkomst te hebben, maar omdat ze samen willen leren, samen willen werken of op een andere manier met God willen meewerken in de wereld. Mensen die zo leven leren elk contact dat God hen geeft waarderen.

Zij die mee zorgden voor wat er in Ierland gebeurde en ook op andere plaatsen waar ik kom, zijn zij die jaren hebben geïnvesteerd in groeiende vriendschappen. Zij proberen niet zelf groepen te vormen of gestructureerde netwerken op te zetten, maar laten Jezus de contacten met anderen leggen en maken tijd vrij om deze vriendschappen te laten rijpen. En zij hebben deze vriendschappen op hun beurt weer gedeeld met hun andere vrienden.

Zo krijgt de gemeente vorm, plaatselijk, regionaal en globaal. Ik zie graag mijn geliefde vrienden zelf ook vrienden van anderen worden. Toen ik deze zomer in het Verenigd Koninkrijk was, ontmoette ik een jong koppel dat net geïmmigreerd was vanuit Zuid Afrika. Zij kenden een koppel met wie ik net enige tijd had doorgebracht en die op hun beurt een ouder koppel kenden die vlakbij hen woonden net buiten Londen. Dat koppel had hen in contact gebracht met vrienden die me tijdens mijn bezoek onderdak hadden gegeven. Ze waren daar naartoe het weekend dat ik er was. Een week later in Ierland zat ik naast het koppel uit Zuid Afrika (die de bijeenkomst hadden opgezet) en het koppel uit Londen die het had doorgegeven. Wat een fijne familie – vrienden en vrienden van vrienden, broeders en zusters die vrienden van elkaar zijn geworden en elkaar op deze levensreis verder helpen.

Hoor je het klikken van de nietjesmachine van de Geest terwijl Hij de familie aan elkaar niet?

De grotere familie

Wat een vreugde is het om de gemeente van Jezus zo vorm te zien krijgen. Niet als resultaat van de een of andere visie van één persoon of van een groep leiders die er een organisatie van maken. Maar als een

organische realiteit die al onze pogingen om het in het leven te roepen overtreft. De gemeente wordt op die manier zichtbaar door miljoenen gewone blijken van vriendschap in antwoord op Jezus' leiding, en de wonderlijke vruchten die daaruit voortvloeien. Geen enkel mens zou dat ooit kunnen bewerkstelligen en erover 'regeren'. Er is ook geen allesomvattend instituut dat geleid, gefinancierd, bevochten of verdeeld moet worden.

Uitdrukkingsvormen van die grotere familie zijn slechts in Zijn handen al naar gelang we ons laten leiden door Hem. Zo bouwt Hij Zijn gemeente. De levensstroom van Zijn Gemeente doordringt alles en iedereen, elke plaats van samenkomst en elke manier van in groepen of groepjes met andere gelovigen samenkomen. Of dat nu met twee of drie personen is, of met acht of met twaalf, maar wel in klein verband, want die zijn het belangrijkste. Dat is de plek waar relaties groeien, waar mensen oprecht hun levensweg met anderen delen, en waar we wegen vinden om samen uit te werken wat Hij van ons verlangt.

Toen, in Ierland, kon ik het niet laten me af te vragen hoeveel andere netwerken van verbonden vriendschappen er wel niet op onze aardbol zijn. Hoe gemakkelijk het is voor de Geest om die netwerken met elkaar in contact te brengen. Als Hij vindt dat men er klaar voor is. Slechts twee mensen hoeven elkaars wegen te kruisen om elkaar (als vrienden) te vinden, als een stukje van de familie. Het is zo geweldig om mensen te ontmoeten die er niet op uit zijn om de touwtjes zelf in handen te nemen en zelf Gods werk te leiden, die anderen niet hun favoriete doctrines willen opleggen of gedreven worden een organisatie te in het leven te roepen volgens hun ideeën. Leven als geliefde zonen en dochters van God en die liefde met anderen delen is echt meer dan genoeg om uiting te geven aan deze ongelooflijk mooie familie. Is dat het niet wat Jezus ons heeft gezegd? (Joh. 13:34-35)

Een vruchtbaar leven samen delen

De familie beschouwen als een zich voortdurend uitbreidende gemeenschap van vrienden, en vrienden van vrienden, helpt om de gemeente te zien zoals zij werkelijk is. Zo zullen we de organische groei die voortkomt uit vriendschap leren waarderen en stellen boven de last van een gestructureerd model dat mensen op een onnatuurlijke wijze tot vriendschap dwingt en onvruchtbaar zal blijken te zijn.

Zo vervult deze visie veel van wat het Nieuw Testament ons leert en toont over het leven van de gemeente.

Blijf gefocust op relaties.

In plaats van een samenleving te bouwen op leerstellingen, rituelen of structuren, zal men gefocust blijven op 'vrienden van Jezus zijn' en het ontmoeten van hen die dezelfde vriendschap delen. Hoe meer de vriendschap groeit hoe meer je betrokken raakt in de familie. En zij die het moeilijk hebben met relatievorming kunnen worden bemoedigd en geholpen door hen die de vrijheid hierin al hebben gevonden.

We focussen niet op bijeenkomen, maar op relationeel leven.

Je leven met anderen delen in het lichaam van Christus gebeurt niet door een dienst bij te wonen, maar door de groeiende vriendschap met Jezus en onze geestelijke broeders en zusters. Het lichaam zal uiteraard op verschillende manieren samenkomen, als het deze vriendschappen tot uiting brengt. Maar het zal zo zijn dat mensen willen samenkomen met een specifiek doel voor ogen, en niet uit religieuze gewoonte. Onze focus zal daar zijn waar Jezus het wil hebben: op contacten tussen twee of drie mensen, die een groeiende onderlinge vriendschap ervaren. En wanneer onze samenkomsten voortkomen uit vriendschap zal het geen statisch programma zijn dat door enkelingen is opgezet om de anderen te entertainen.

Een dilemma: Hoeveel structuur moet er zijn?

We willen geen structuren om vriendschapsbanden te smeden, omdat het mensen belet rekening te houden met hun verschillen, en ook een belemmering voor de groei binnen het proces. We zullen alleen de structuren accepteren die Gods werk onder een bepaalde groep in een bepaalde tijdspanne vergemakkelijken. We hebben geen behoefte aan het opstarten van bedieningen of het bestendigen van groepen omwille van de groep. We willen gewoon leren hoe voor elkaar te zorgen, hoe elkaar te stimuleren en hoe in Hem te groeien en zo samen te doen wat Hij van ons vraagt.

We lossen conflicten op zonder de vraag te stellen wie de eindverantwoordelijke is

Instituten zijn verplicht om duidelijkheid te geven over wie de eindverantwoordelijkheid heeft en hoe de hiërarchie in de groep is geregeld (Noot van de vertaler: het piramide model). Vrienden lossen conflicten niet op door uit te gaan van wie de leiding heeft, maar door oprecht en open te kijken naar Gods hoogste goed, niet doordat de een iets voor de ander bepaalt of beslist. En het contact binnen een relatie tussen gelijkwaardige vrienden heeft een grotere impact dan welk regelgevend orgaan dan ook.

We bieden een veilige plek voor de zwakke gelovige.

De Bijbeltekst waar ik als leidinggevende van een structurele gemeente (een 'instituut') altijd veel moeite mee heb gehad was Romeinen 14-15 waar Paulus schrijft dat de sterke de zwakke moet aanvaarden. Daar begin je niets mee in een institutionele omgeving. Daar moet de sterkste controle uitoefenen over de zwakkere om chaos te voorkomen. In een relationele familie echter is er liefde voor de zwakkere in het geloof. Deze kan groeien in geloof door vriendschap en bemoediging en de persoon in kwestie helpen tot een grotere vrijheid in Christus te komen.

Ware leiders kunnen anderen weer dienen

Door anderen te helpen groeien i.p.v. te intrigeren. Het voorkomt het streven van onvolwassen gelovigen naar vals leiderschap om te heersen over anderen door zich te verbergen achter hun charisma,

welsprekendheid en intellectuele bagage. Ware oudsten - zij die al wat verder gevorderd zijn op de levensreis met Jezus - zijn zij die anderen helpen om vriendschappen te smeden.

Bredere contacten zijn mogelijk

Zowel met nieuwe mensen als in het samenwerken met anderen in verschillende taken. Wanneer we de gemeente zien als een nauw omschreven instituut op een bepaalde plaats, met specifieke rituelen en leerstellingen, snijden we onszelf af van contacten die God wil leggen om Zijn familie bijeen te brengen, of om de wereld te bereiken.

De kracht van connecties.

Ik werd de laatste jaren gezegend door enkele wonderlijke contacten die door God voor een bepaalde tijd tot stand werden gebracht tussen een aantal personen en enkele netwerken van vrienden. De bijeenkomst in Ierland is daar een voorbeeld van. Dat was een gebeurtenis waarvan de vruchten alleen maar kunnen worden waargenomen door te kijken naar de blijvende vriendschappen die er uit voort zijn gekomen. Wat ik tegenwoordig doe is vrienden in Christus samen brengen, waarbij ieder zijn of haar deel bijdraagt. Het resultaat hiervan is veel beter dan ieder afzonderlijk zou kunnen bereiken. Het meest verbazingwekkende is misschien wel mijn ervaring rond het nieuwe boek van een vriend van me.

Nadat hij door een aantal uitgevers was afgewezen voor de uitgave van zijn boek 'The Shack', kwamen we tot het besluit dat God wilde dat we dat samen zouden gaan doen. Toen het die richting uitging waren er nog vele ontbrekende schakels. Maar na enkele weken kwamen we door vrienden en vrienden van vrienden in contact met mensen die ons konden helpen om de klus te klaren.

Onze grootste zorg was de distributie van het boek, zoals we dachten dat God het wilde. Stel je onze verrassing voor toen de eerste 11.000 exemplaren binnen 4 maanden werden verkocht, na reclame op onze website en mond tot mond bekendmaking door onze vrienden. Toen vrienden het boek begonnen door te geven aan hun vrienden liep de verkoop plots als een trein. Zonder één advertentie en zonder gebruik te maken van boekwinkels verkocht het boek razend snel. Momenteel hebben enkele invloedrijke leden van de nationale media het boek in beheer, en horen we ook in toenemende mate verhalen van hoe het levens heeft aangeraakt en nog steeds harten doet smelten – vooral bij hen die erg te lijden hebben gehad. We kregen contact met belangrijke boekhandelaren en distributeurs bij wie we eerder geen voet aan de grond kregen. En we hebben twee Christelijke topuitgevers weten over te halen die een jaar geleden het boek nog afwezen maar het nu willen overnemen.

Ik zou je zoveel verhalen kunnen vertellen over de blijdschap en de gevolgen van contacten met elkaar. Een van de grootste gevolgen is dat bijna overal waar ik kom, ik hoor van mensen die bij elkaar in de buurt wonen en elkaar aanvankelijk niet kenden, maar elkaar nu opzoeken. Ik ontvang regelmatig e-mails - soms

lang nadat ik alweer thuis ben – met verhalen van vriendschappen die hechter zijn geworden en hoe mensen hun leven met anderen beginnen te delen zoals Jezus het wil.

Ik zou je kunnen vertellen van mensen in andere landen, die een leven leiden van groeiende vriendschappen, in de wreedste omstandigheden, als getuigenis van de realiteit van Jezus, door lief te hebben en te vergeven zoals ze dat hebben gezien in Hem. Ik geloof dat het dit is wat Hij bedoelde toen Hij zei dat de wereld Hem leert kennen door de liefde die we onderling voor elkaar hebben.

Als je daar deel aan wilt hebben bedenk dan dat de vreugde van het leven met vrienden, en vrienden van vrienden, niet voortkomt uit je eigen wanhopige pogingen om vrienden te vinden, maar door gewoon bevriend te zijn met diegene die de Vader op je weg brengt.

Neen, je kunt niet met iedereen bevriend zijn, maar je kan de tijd nemen om te investeren in diegenen die Jezus aanwijst, of ze nu gelovig zijn of niet.

En wanneer je deze stap durft te zetten, zal je bijna altijd versted staan over hoe Jezus het verder leidt.